EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 12.3.2021
COM(2021) 115 final

2021/0060 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä (uudelleenlaadittu teksti)

PERUSTELUT

1. Komissio pitää Kansalaisten Eurooppa -hankkeen kannalta tärkeänä unionin lainsäädännön yksinkertaistamista ja selkeyttämistä, jotta siitä saataisiin yksiselitteisempää ja paremmin kansalaisten saatavilla olevaa. Kansalaiset saisivat näin uusia mahdollisuuksia ja tilaisuuksia käyttää lainsäädännön heille antamia erityisiä oikeuksia.

   Tätä tavoitetta ei voida saavuttaa niin kauan kuin useita kertoja ja usein huomattavilta osin muutettuja säännöksiä ei ole koottu yhteen, vaan niitä on etsittävä sekä alkuperäisestä säädöksestä että siihen myöhemmin tehdyistä muutoksista. Voimassa olevien säännösten selvittämiseksi on sen vuoksi tutkittava ja vertailtava suurta määrää säädöksiä.

   Useita kertoja muutetut säädökset on tästä syystä kodifioitava, jotta lainsäädäntö olisi selkeää ja avointa.

2. Komissio on 1 päivänä huhtikuuta 1987 tekemällään päätöksellä[1] antanut henkilöstölleen ohjeet toteuttaa säädösten kodifiointi viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Komissio on lisäksi korostanut, että tämä on vähimmäissääntö, sillä säännösten selkeyden ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin.

3. Tämä vahvistettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Edinburghin huippukokouksessa joulukuussa 1992 esittämissä päätelmissä[2], joissa korostettiin kodifioinnin merkitystä, koska sillä taataan oikeusvarmuus tiettynä ajankohtana tiettyyn kysymykseen sovellettavasta lainsäädännöstä.

   Kodifiointi on toteutettava noudattaen kokonaisuudessaan unionin säädösten tavanomaista hyväksymismenettelyä.

4. Tällä ehdotuksella on tarkoitus kodifioida Neuvoston asetus (EY) N:o 2368/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä[3]. Uudella asetuksella korvataan siihen sisällytetyt säädökset[4]. Kodifioitavien säädösten asiasisältöä ei ole muutettu tässä ehdotuksessa. Samanaikaisesti on myös asianmukaista tehdä eräitä sisällöllisiä muutoksia kyseisen asetuksen 22 artiklaan. Sen vuoksi ehdotus esitetään uudelleenlaatimisen muodossa.

5. Ehdotus uudelleenlaatimisesta on laadittu 24 virallisella kielellä asetuksen (EY) N:o 2368/2002 ja sen muuttamisesta annettujen säädösten alustavan koonnelman pohjalta. Koonnelman on laatinut Euroopan unionin julkaisutoimisto tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen. Siltä osin kuin artikloja on numeroitu uudelleen, vanhojen ja uusien numeroiden vastaavuus esitetään uudelleenlaaditun asetuksen liitteessä VII.

---

1 KOM(87) 868 PV.
2 Katso päätelmien A osan liite 3.
3 Sisältyy vuoden 2020 lainsäädäntöohjelmaan.
4 Katso tämän ehdotuksen liite VI.

↓ 2368/2002 (mukautettu)

2021/0060 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä (uudelleenlaadittu teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen ⌦ 207 ⌫ artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[5],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

⇩ uusi

(1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 2368/2002[6] on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin[7]. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu asetus olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

↓ 257/2014 johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)

(2) ⌦ Tällä ⌫ asetuksella perustetaan raakatimanttien sertifiointia sekä niiden tuonti- ja vientitarkastuksia koskeva ⌦ unionin ⌫ järjestelmä Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanoa varten.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 2 kappale

(3) Göteborgissa kesäkuussa 2001 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi väkivaltaisten konfliktien ehkäisemistä koskevan ohjelman, jossa muun muassa todetaan, että jäsenvaltiot ja komissio puuttuvat arvokkaiden hyödykkeiden laittomaan

[5] EUVL C […], […], s. […].

[6] Neuvoston asetus (EY) N:o 2368/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä (EYVL L 358, 31.12.2002, s. 28).

[7] Katso liite VI.

kauppaan muun muassa määrittämällä tapoja, joilla raakatimanttien ja väkivaltaisten konfliktien välinen yhteys voidaan katkaista, ja tukemalla Kimberleyn prosessia.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 4 kappale (mukautettu)

(4) ⌦ Raakatimanttien ⌫ kansainvälistä kauppaa ⌦ koskevat tehokkaat tarkastukset ovat tarpeen ⌫, jotta voitaisiin estää laillisten hallitusten horjuttamiseen pyrkivien kapinaliikkeiden ja niiden liittolaisten toiminnan rahoittaminen konfliktitimanttien kaupan avulla. Tehokkaat tarkastukset edistävät kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilymistä ja suojaavat myös raakatimanttien viennistä saatavia tuloja, jotka ovat elintärkeitä raakatimantteja tuottavien Afrikan maiden kehitykselle.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 5 kappale (mukautettu)

(5) Tällaisen tehokkaan tarkastusjärjestelmän kehittämiseksi käynnistettiin Kimberleyn prosessin neuvottelut, jotka saattoivat yhteen ⌦ unionin ⌫ ja tuotantoa ja kauppaa harjoittavat maat, jotka edustavat käytännöllisesti katsoen koko raakatimanttien kansainvälistä kauppaa, sekä timanttiteollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan edustajia. Neuvottelut johtivat sertifiointijärjestelmän kehittämiseen.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 6 kappale

(6) Kaikki osanottajat hyväksyivät neuvottelutuloksen perustaksi toimenpiteiden toteuttamiselle omassa oikeusjärjestelmässään.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 7 kappale

(7) Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous ilmaisi päätöslauselmassaan nro 56/263 tyytyväisyytensä Kimberleyn prosessissa kehitettyyn sertifiointijärjestelmään ja kehotti kaikkia, joita asia koskee, liittymään siihen.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 8 kappale (mukautettu)

(8) Sertifiointijärjestelmän käyttöönotto merkitsee sitä, että raakatimanttien tuontiin ⌦ unionin ⌫ alueelle ja vientiin yhteisön alueelta sovelletaan sertifiointijärjestelmää, johon sisältyy sertifikaattien antaminen ⌦ sertifiointijärjestelmän ⌫ osanottajien toimesta.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 9 kappale

(9) Kukin jäsenvaltio voi nimetä yhden tai useamman viranomaisen vastaamaan tämän asetuksen olennaisten säännösten täytäntöönpanosta alueellaan ja voi rajoittaa viranomaisten määrää.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)

(10) Toimivaltaiset yhteisön viranomaiset tarkastavat asianmukaisella tavalla ⌦ unioniin ⌫ tuotujen raakatimanttien sertifikaattien pätevyyden.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 11 kappale (mukautettu)

(11) Tämän asetuksen noudattamisen ei pidä katsoa vastaavan tai korvaavan ⌦ unionin ⌫ lainsäädännön muiden vaatimusten noudattamista.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 12 kappale

(12) Sertifiointijärjestelmän tehokkuuden parantamiseksi olisi estettävä sen määräysten kiertäminen tai kiertämiseen tähtäävät yritykset. Myös järjestelmää tukevien tai siihen suoraan liittyvien palvelujen tarjoajien olisi huolehdittava tarkkaan siitä, että tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 13 kappale

(13) Maasta vietäviä raakatimantteja varten annetaan ja vahvistetaan vientitodistuksia vain, jos voidaan kiistattomasti osoittaa, että kyseiset raakatimantit on tuotu maahan sertifikaatin turvin.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 14 kappale

(14) Olosuhteiden vuoksi saattaa olla perusteltua, että tuontia harjoittavan osanottajan toimivaltainen viranomainen lähettää viejäosanottajan toimivaltaiselle viranomaiselle vahvistuksen raakatimanttilähetyksen tuonnista.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 15 kappale

(15) Tällaista kiistatonta osoittamista koskevan säännöksen noudattamista voisi helpottaa Kimberleyn prosessiin osallistuvien raakatimanttiteollisuuden edustajien ehdottama takuu- ja teollisuuden itsesääntelyjärjestelmä.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 17 kappale

(16) Kunkin jäsenvaltion olisi vahvistettava tämän asetuksen rikkomisesta määrättävät seuraamukset.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 18 kappale (mukautettu)

(17) Raakatimanttien vientiin ja tuontiin liittyviä asetuksen säännöksiä ei sovelleta raakatimantteihin, jotka kuljetetaan ⌦ unionin ⌫ kautta vietäviksi toisen osanottajan alueelle.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 19 kappale (mukautettu)

(18) Sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanoa varten ⌦ unionin ⌫ tulisi ottaa osaa Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmään. Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän osanottajien kokouksissa ⌦ unionin ⌫ edustajana toimisi komissio.

↓ 2368/2002 johdanto-osan 20 kappale ⇨ uusi

(19) ⇨ Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ⇦[8].

↓ 2368/2002 johdanto-osan 21 kappale

(20) Olisi perustettava foorumi, jossa komissio ja jäsenvaltiot voivat tarkastella tämän asetuksen soveltamista koskevia kysymyksiä,

↓ 2368/2002

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

AIHE JA MÄÄRITELMÄT

↓ 257/2014 1 artiklan 1 alakohta

1 artikla

Tällä asetuksella perustetaan raakatimanttien sertifiointia sekä niiden tuonti- ja vientitarkastuksia koskeva unionin järjestelmä Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanoa varten.

[8] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Sertifiointijärjestelmän osalta unionin ja Grönlannin aluetta on tarkasteltava yhtenä kokonaisuutena ilman sisärajoja.

Tämä asetus ei vaikuta voimassa oleviin tullimuodollisuuksia ja -tarkastuksia koskeviin säännöksiin tai korvaa niitä.

↓ 2368/2002

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’Kimberleyn prosessilla’ foorumia, jossa sen osanottajat ovat suunnitelleet kansainvälisen raakatimanttien sertifiointijärjestelmän;

b) ’Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmällä’ Kimberleyn prosessin neuvottelemaa kansainvälistä sertifiointijärjestelmää, joka esitellään liitteessä I;

↓ 254/2003 1 artiklan 1 alakohta (mukautettu)

c) ’osanottajalla’ valtiota, alueellista taloudellisesti integroitunutta organisaatiota, WTO:n jäsentä tai erillistä tullialuetta, joka täyttää Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän vaatimukset, ⌦ joka ⌫ on ilmoittanut tämän Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän puheenjohtajalle ja ⌦ joka ⌫ mainitaan liitteessä II olevassa luettelossa;

↓ 2368/2002 (mukautettu)

d) ’sertifikaatilla’ osanottajan toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti antamaa ja vahvistamaa asiakirjaa, jolla todistetaan, että raakatimanttilähetys on Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän vaatimusten mukainen;

e) ’toimivaltaisella viranomaisella’ viranomaista, jonka osanottaja on nimennyt antamaan, vahvistamaan tai tarkastamaan sertifikaatteja;

f) ’⌦ unionin ⌫ viranomaisella’ jäsenvaltion nimeämää toimivaltaista viranomaista, joka mainitaan liitteen III luettelossa;

g) ’⌦ unionin ⌫ sertifikaatilla’ ⌦ unionin ⌫ viranomaisen antamaa liitteessä IV olevan mallin mukaista sertifikaattia;

h) ’konfliktitimanteilla” raakatimantteja sellaisina kuin ne määritellään Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmässä;

i) ’raakatimanteilla’ timantteja, joita ei ole valmistettu tai jotka on ainoastaan sahattu, halkaistu tai raakahiottu ja jotka luokitellaan harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän nimikkeisiin 7102 10 00, 7102 21 00 ja 7102 31 00 (jäljempänä ’HS-koodi’);

j) ’tuonnilla’ fyysistä tulemista tai tuomista osanottajan maantieteellisen alueen mille tahansa osalle;

k) ’viennillä’ fyysistä lähtemistä tai poisviemistä osanottajan maantieteellisen alueen mistä tahansa osasta;

l) ’lähetyksellä’ yhtä tai useampaa pakkausta;

m) ’pakkauksella’ yhtä tai useampaa yhteen pakattua timanttia;

n) ’seka-alkuperää olevalla pakkauksella’ pakkausta, joka sisältää kahdesta tai useammasta maasta peräisin olevia timantteja;

o) ’⌦ unionin ⌫ alueella” jäsenvaltioiden alueita, joihin ⌦ perussopimuksia ⌫ sovelletaan ⌦ kyseisissä perussopimuksissa ⌫ määrätyin edellytyksin;

p) ’sertifioidulla erällä’ raakatimanttien erää, johon tätä asetusta sovelletaan ja jonka sijainti, määrä ja arvo sekä näihin liittyvät muutokset ovat jäsenvaltion valvonnassa;

q) ’tullipassituksella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013[9] ⌦ 226 ja 227 ⌫ artiklan mukaista passitusta.

II LUKU

TUONTIJÄRJESTELY

3 artikla

↓ 257/2014 1 artiklan 2 alakohta (mukautettu)

Raakatimanttien tuonti ⌦ unionin ⌫ alueelle tai Grönlantiin kielletään, elleivät kaikki seuraavassa mainitut edellytykset täyty:

↓ 2368/2002

a) raakatimanttien mukana on osanottajan toimivaltaisen viranomaisen vahvistama sertifikaatti;

b) raakatimantit on pakattu murtovarmoihin säiliöihin ja osanottajan viennin yhteydessä asentama sinetti on ehjä;

c) sertifikaatissa kuvataan tarkasti siinä tarkoitettu lähetys.

4 artikla

↓ 257/2014 1 artiklan 3 alakohta (mukautettu)

1. Säiliöt ja niitä koskevat sertifikaatit on toimitettava viipymättä tarkastusta varten yhdessä ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle siinä jäsenvaltiossa, johon ne on tuotu, tai siinä jäsenvaltiossa, joka on niiden mukana olevissa asiakirjoissa ilmoitettu niiden määräpaikaksi. Säiliöt, joiden määräpaikka on Grönlanti, on toimitettava tarkastettavaksi ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle siinä jäsenvaltiossa, johon ne on tuotu, tai yhdessä niistä muista jäsenvaltioista, joissa toimii ⌦ unionin ⌫ viranomainen.

[9] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

↓ 2368/2002 (mukautettu)

2. Jos raakatimantit tuodaan jäsenvaltioon, jossa ei ole ⌦ unionin ⌫ viranomaista, ne on toimitettava asiaankuuluvalle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle siinä jäsenvaltiossa, joka on niiden määräpaikka. Jos ⌦ unionin ⌫ viranomaista ei ole jäsenvaltiossa, johon raakatimantit on tuotu, eikä jäsenvaltiossa, joka on niiden määräpaikka, ne on toimitettava jossain muussa jäsenvaltiossa olevalle asiaankuuluvalle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle.

3. Jäsenvaltion, johon raakatimantit on tuotu, on varmistettava, että ne toimitetaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulle asiaankuuluvalle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle. Tätä varten niille voidaan myöntää tullipassitus. Jos tullipassitus myönnetään, tässä artiklassa säädetty tarkastus on keskeytettävä kunnes ne ovat saapuneet asiaankuuluvalle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle.

4. Tuoja vastaa raakatimanttien asianmukaisesta kuljetuksesta ja kuljetuskustannuksista.

5. ⌦ Unionin ⌫ viranomaisen on valittava toinen seuraavista menetelmistä tarkastaakseen, että säiliön sisältö vastaa sitä koskevassa sertifikaatissa ilmoitettuja tietoja:

a) viranomainen avaa tarkastusta varten jokaisen säiliön; tai

b) viranomainen valitsee tarkastusta varten avattavat säiliöt sellaisen riskianalyysin tai vastaavan järjestelmän perusteella, jossa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon raakatimanttilähetykset.

6. ⌦ Unionin ⌫ viranomaisen on saatettava tarkastus päätökseen viivytyksettä.

5 artikla

1. Jos ⌦ unionin ⌫ viranomainen toteaa, että 3 artiklassa tarkoitetut

a) edellytykset täyttyvät, se merkitsee vahvistuksen alkuperäiseen sertifikaattiin sekä antaa maahantuojalle oikeaksi todistetun ja väärentämistä vastaan suojatun jäljennöksen alkuperäisestä sertifikaatista. Vahvistusmenettely toteutetaan 10 työpäivän kuluessa sertifikaatin toimittamisesta;

b) edellytykset eivät täyty, lähetys pidätetään.

2. Jos ⌦ unionin ⌫ viranomainen toteaa, että edellytyksiä ei ole tietoisesti tai tahallisesti jätetty täyttämättä tai että se johtuu jonkin toisen viranomaisen vastuulla olevista toimista, se voi toimittaa vahvistuksen ja luovuttaa lähetyksen sen jälkeen, kun tarpeelliset oikaisutoimet edellytyksien täyttämisen varmistamiseksi on toteutettu.

3. ⌦ Unionin ⌫ viranomainen ilmoittaa kuukauden kuluessa edellytysten täyttämättä jättämisestä komissiolle ja osanottajan toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka oletetaan antaneen tai vahvistaneen lähetystä koskevan sertifikaatin.

6 artikla

↓ 257/2014 1 artiklan 4 alakohta (mukautettu)

1. Komissio kuulee osanottajia siitä, miten käytännössä järjestetään vahvistuksen toimittaminen tuonnista ⌦ unionin ⌫ alueelle tai Grönlantiin sertifikaatin vahvistaneelle viejäosanottajan toimivaltaiselle viranomaiselle.

↓ 2368/2002 (mukautettu)

2. ⌦ Kyseisten ⌫ kuulemisten perusteella komissio antaa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ohjeet tuonnin vahvistamista varten.

7 artikla

Komissio toimittaa kaikille ⌦ unionin ⌫ viranomaisille oikeaksi todistetut näytteet osanottajien sertifikaateista, näitä sertifikaatteja antavien ja/tai vahvistavien viranomaisten nimet ja muut olennaiset tiedot, oikeaksi todistetut näytteet sertifikaattien lainmukaista antamista tai vahvistamista osoittavista leimoista ja allekirjoituksista sekä muut mahdollisesti saamansa sertifikaatteja koskevat tiedot.

8 artikla

1. ⌦ Unionin ⌫ viranomaiset toimittavat komissiolle kuukausittain raportin kaikista sertifikaateista, jotka on 4 artiklan mukaisesti toimitettu tarkastettavaksi.

Raportissa mainitaan kunkin sertifikaatin yhteydessä ainakin seuraavat tiedot:

a) sertifikaatin ainutkertainen numero;

b) sertifikaatin antaneiden ja vahvistaneiden viranomaisten nimet;

c) antamis- ja vahvistamispäivä;

d) viimeinen voimassaolopäivä;

e) lähtömaa;

f) alkuperämaa, jos se tunnetaan;

g) HS-koodi(t);

h) karaattipaino;

i) arvo;

j) tarkastava ⌦ unionin ⌫ viranomainen;

k) tarkastuspäivä.

Komissio voi vahvistaa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen raportin esitystavan helpottaakseen sertifiointijärjestelmän toimivuuden seurantaa.

2. ⌦ Unionin ⌫ viranomainen säilyttää tarkastettavaksi toimitettujen, 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sertifikaattien alkuperäiskappaleet vähintään kolme vuotta. Se huolehtii siitä, että komissio tai komission nimeämät henkilöt tai elimet voivat tutustua alkuperäisiin sertifikaatteihin erityisesti silloin, kun pyritään ratkaisemaan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän yhteydessä esille tulleita ongelmia.

III LUKU

VIENTIJÄRJESTELY

9 artikla

↓ 257/2014 1 artiklan 5 alakohta (mukautettu)

Raakatimanttien vienti ⌦ unionin ⌫ alueelta tai Grönlannista kielletään, elleivät molemmat seuraavassa mainitut edellytykset täyty:

↓ 2368/2002 (mukautettu)

a) raakatimantteihin on liitetty ⌦ unionin ⌫ viranomaisen antama ja vahvistama ⌦ unionin ⌫ sertifikaatti;

b) raakatimantit on pakattu 10 artiklan mukaisesti sinetöityihin murtovarmoihin säiliöihin.

10 artikla

1. ⌦ Unionin ⌫ viranomainen voi antaa ⌦ unionin ⌫ sertifikaatin viejälle, kun se on todennut, että

↓ 257/2014 1 artiklan 6 alakohta

a) viejä on toimittanut kiistattomat todisteet siitä, että

i) raakatimantit, joille sertifikaattia haetaan, on tuotu maahan laillisesti 3 artiklaa noudattaen; tai

ii) raakatimantit, joille sertifikaattia haetaan, on louhittu tai erotettu Grönlannissa siinä tapauksessa, että niitä ei ole aikaisemmin viety muulle osanottajalle kuin unioniin;

↓ 2368/2002 (mukautettu)

b) muut sertifikaatissa ilmoitettavat tiedot ovat oikeat;

c) raakatimantit on tosiasiallisesti tarkoitettu saapuviksi jonkin osanottajan alueelle, ja

d) raakatimantit on määrä kuljettaa murtovarmassa säiliössä.

2. ⌦ Unionin ⌫ viranomainen vahvistaa ⌦ unionin ⌫ sertifikaatin vasta varmistettuaan, että säiliön sisältö vastaa sertifikaattiin merkittyjä tietoja ja että raakatimantit sisältävä murtovarma säiliö on sen jälkeen sinetöity kyseisen viranomaisen vastuulla.

3. ⌦ Unionin ⌫ viranomainen noudattaa jompaakumpaa seuraavista menettelyistä varmistaakseen, että kunkin säiliön sisältö vastaa siihen liittyvään sertifikaattiin merkittyjä tietoja:

a) viranomainen tarkastaa jokaisen säiliön sisällön; tai

b) viranomainen valitsee tarkastusta varten avattavat säiliöt sellaisen riskianalyysin tai vastaavan järjestelmän perusteella, jossa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon raakatimanttilähetykset.

4. ⌦ Unionin ⌫ viranomainen toimittaa viejälle oikeaksi todistetun ja väärentämistä vastaan suojatun jäljennöksen vahvistamastaan ⌦ unionin ⌫ sertifikaatista. Viejä pitää jäljennöksen saatavilla vähintään kolmen vuoden ajan.

5. ⌦ Unionin ⌫ sertifikaatti on voimassa vientiä varten enintään kahden kuukauden ajan antamispäivästä lähtien. Jos raakatimantteja ei viedä ⌦ kyseisenä ⌫ aikana, ⌦ unionin ⌫ sertifikaatti palautetaan sen antaneelle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle.

11 artikla

Jos viejä kuuluu johonkin liitteen V luettelossa mainituista timanttialan organisaatioista, ⌦ unionin ⌫ viranomainen voi hyväksyä viejän tekemän ja allekirjoittaman ilmoituksen kiistattomaksi todisteeksi lainmukaisesta tuonnista ⌦ unioniin ⌫. Tällaisessa ilmoituksessa on annettava vähintään samat tiedot kuin 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisessa kauppalaskussa.

12 artikla

1. Jos ⌦ unionin ⌫ viranomainen toteaa, että raakatimanttilähetys, jolle haetaan ⌦ unionin ⌫ sertifikaattia, ei täytä 9, 10 tai 11 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä, kyseinen viranomainen pidättää lähetyksen.

2. Jos ⌦ unionin ⌫ viranomainen toteaa, että edellytyksiä ei ole tietoisesti tai tahallisesti jätetty täyttämättä tai että se johtuu jonkin toisen viranomaisen vastuulla olevista toimista, se voi luovuttaa lähetyksen sekä antaa ja vahvistaa ⌦ unionin ⌫ sertifikaatin sen jälkeen, kun tarpeelliset oikaisutoimet edellytyksien täyttämisen varmistamiseksi on toteutettu.

3. ⌦ Unionin ⌫ viranomainen ilmoittaa kuukauden kuluessa edellytysten täyttämättä jättämisestä komissiolle ja osanottajan toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka oletetaan antaneen tai vahvistaneen lähetystä koskevan sertifikaatin.

13 artikla

1. ⌦ Unionin ⌫ viranomaiset toimittavat komissiolle kuukausittain raportin kaikista antamistaan ja vahvistamistaan ⌦ unionin ⌫ sertifikaateista.

Raportissa mainitaan kunkin sertifikaatin yhteydessä ainakin seuraavat tiedot:

a) sertifikaatin ainutkertainen numero;

b) sertifikaatin antaneiden ja vahvistaneiden viranomaisten nimet;

c) antamis- ja vahvistamispäivä;

d) viimeinen voimassaolopäivä;

e) lähtömaa;

f) alkuperämaa, jos se tunnetaan;

g) HS-koodi(t);

h) karaattipaino ja arvo.

Komissio voi vahvistaa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen raportin esitystavan helpottaakseen sertifiointijärjestelmän toimivuuden seurantaa.

2. ⌦ Unionin ⌫ viranomaiset säilyttävät vähintään kolmen vuoden ajan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut oikeaksi todistetut jäljennökset sekä kaikki ⌦ unionin ⌫ sertifikaatin antamisen ja vahvistamisen perusteeksi viejältä saamansa tiedot.

Ne huolehtivat siitä, että komissio tai komission nimeämät henkilöt tai elimet voivat tutustua ⌦ kyseisiin ⌫ oikeaksi todistettuihin jäljennöksiin ja ⌦ kyseisiin ⌫ tietoihin erityisesti silloin, kun pyritään ratkaisemaan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän yhteydessä esille tulleita ongelmia.

14 artikla

1. Komissio kuulee osanottajia siitä, miten käytännössä järjestetään vahvistuksen hankkiminen sellaisten ⌦ unionista ⌫ vietyjen raakatimanttien tuonnista, joita koskevan sertifikaatin ⌦ unionin ⌫ viranomainen on vahvistanut.

2. ⌦ Kyseisten ⌫ kuulemisten perusteella komissio antaa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ohjeet tuonnin vahvistamista varten.

IV LUKU

ALAN ITSESÄÄNTELY

15 artikla

1. Raakatimanttien kauppiaita edustavat organisaatiot, jotka ovat perustaneet takuu- ja teollisuuden itsesääntelyjärjestelmän Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanoa varten, voivat pyytää komissiolta, että ne merkitään liitteessä V olevaan luetteloon suoraan tai asianomaisen ⌦ unionin ⌫ viranomaisen välityksellä.

2. Pyytäessään merkitsemistään luetteloon organisaatio

a) toimittaa kiistattomat todisteet siitä, että se on hyväksynyt säännöt ja määräykset, joiden nojalla sen raakatimanteilla kauppaa käyvät jäsenet, niin luonnolliset henkilöt kuin oikeushenkilöt, sitoutuvat

   i) myymään ainoastaan timantteja, jotka on ostettu laillisista lähteistä asianomaisten Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien ja Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän määräysten mukaisesti, sekä vakuuttamaan kirjallisesti kuhunkin raakatimanttien myyntierään liittyvässä kauppalaskussa, että henkilökohtaisen tiedon ja/tai raakatimanttien toimittajan antamien kirjallisten takuiden perusteella kyseiset myydyt raakatimantit eivät ole konfliktitimantteja;

   ii) huolehtimaan siitä, että kuhunkin raakatimanttien myyntierään liitetään kauppalasku, johon sisältyy edellä mainittu allekirjoitettu takuu, joka yksilöi myyjän ja ostajan sekä näiden rekisteröidyt toimistot yksiselitteisesti, myyjän mahdollinen alv-tunniste, myytyjen tavaroiden määrä/paino ja kuvaus, liiketoimen arvo sekä toimituspäivä;

   iii) olemaan ostamatta raakatimantteja epäilyttävistä tai tuntemattomista lähteistä ja/tai olemaan ostamatta raakatimantteja, jotka ovat peräisin Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän osanottaja-alueiden ulkopuolelta;

iv) olemaan ostamatta raakatimantteja lähteistä, joiden on oikeudellisesti sitovan asianmukaisen menettelyn perusteella todettu rikkoneen konfliktitimanttien kauppaa koskevia hallitusten lakeja ja määräyksiä;

v) olemaan ostamatta raakatimantteja alueella tai alueelta, jolta valtion tai Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän viranomaisen ilmoituksen mukaan tulee konfliktitimantteja tai jolla niitä on saatavilla myytäväksi;

vi) olemaan tietoisesti ostamatta tai myymättä konfliktitimantteja tai olemaan avustamatta muita niiden ostossa tai myynnissä;

vii) huolehtimaan siitä, että kaikki timanttikaupassa raakatimantteja ostavat tai myyvät työntekijät saavat kattavasti tiedot konfliktitimanttien kauppaa rajoittavista päätöksistä ja hallitusten määräyksistä;

viii) kokoamaan raakatimanttien toimittajilta saatuja ja asiakkaille annettuja kauppalaskuja koskevat tiedot ja säilyttämään niitä vähintään kolmen vuoden ajan;

ix) antamaan riippumattoman tarkastajan tehtäväksi varmistaa, että kyseiset tiedot on koottu ja että niitä säilytetään huolellisesti sekä joko ettei ole todettu, i-viii kohdassa tarkoitettuja sitoumuksia rikkovia liiketoimia tai että kaikista tällaisia sitoumuksia rikkovista liiketoimista on ilmoitettu asianmukaisesti asianomaiselle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle;

ja

b) toimittaa kiistattomat todisteet siitä, että se on hyväksynyt säännöt, jotka velvoittavat organisaation

i) erottamaan jäsenen, jonka on kyseisen organisaation suorittaman asianmukaisen tutkimusmenettelyn perusteella todettu rikkoneen vakavasti edellä mainittuja sitoumuksia;

ii) julkistamaan kyseisen jäsenen erottamisen ja ilmoittamaan siitä komissiolle;

iii) saattamaan kaikkien jäsentensä tiedoksi kaikki konfliktitimantteja koskevat hallitusten ja Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän lait, määräykset ja ohjeet sekä niiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden nimet, joiden on asianmukaisen oikeudellisesti sitovan menettelyn perusteella todettu rikkoneen näitä lakeja ja määräyksiä;

sekä

c) toimittaa komissiolle ja asianomaiselle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle kaikista raakatimantteja myyvistä jäsenistään täydellisen luettelon, jossa mainitaan nimet täydellisinä, osoitteet, sijainti ja muut tiedot, jotka auttavat välttämään virheitä tunnistamisessa.

3. Tässä artiklassa tarkoitettujen organisaatioiden on ilmoitettava komissiolle ja siinä jäsenvaltiossa, jossa on niiden kotipaikka tai jonne ne ovat sijoittautuneet, olevalle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle välittömästi kaikista jäsenistöään koskevista muutoksista, jotka tapahtuvat luetteloon merkitsemistä koskevan hakemuksen jättämisen jälkeen.

4. Komissio sisällyttää 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteessä V olevaan luetteloon kaikki organisaatiot, jotka täyttävät tässä artiklassa esitetyt vaatimukset. Se ilmoittaa kaikille ⌦ unionin ⌫ viranomaisille luettelossa mainittujen organisaatioiden

jäsenten nimet ja muut niitä koskevat olennaiset tiedot sekä kaikki luetteloon tehtävät muutokset.

5. Luettelossa mainitun organisaation tai sen jäsenen on järjestettävä asianomaiselle ⌦ unionin ⌫ viranomaiselle mahdollisuus tutustua kaikkiin tietoihin, joita voidaan tarvita takuu- ja teollisuuden itsesääntelyjärjestelmän toimivuuden arvioimiseksi. ⌦ Kyseinen unionin ⌫ viranomainen voi perustelluissa olosuhteissa vaatia lisätakeita siitä, että organisaatio kykenee pitämään yllä uskottavaa järjestelmää.

Asianomaisen ⌦ unionin ⌫ viranomaisen on raportoitava arvioinnistaan vuosittain komissiolle.

6. Jos jäsenvaltiossa oleva ⌦ unionin ⌫ viranomainen saa järjestelmän toimivuutta valvoessaan uskottavia tietoja siitä, että tässä artiklassa tarkoitettu ja luettelossa mainittu organisaatio, joka on sitoutunut kyseiseen jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka on siellä, tai tällaisen organisaation jäsen, joka on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka on siellä, rikkoo tämän artiklan säännöksiä, kyseinen viranomainen tutkii asiaa todetakseen, onko tämän artiklan säännöksiä tosiasiallisesti rikottu.

7. Jos komissiolla on uskottavaa tietoa siitä, että luettelossa mainittu organisaatio tai sen jäsen rikkoo tämän artiklan säännöksiä, se pyytää siinä jäsenvaltiossa, jossa on organisaation tai sen jäsenen kotipaikka tai jonne se on sijoittautunut, olevaa ⌦ unionin ⌫ viranomaista arvioimaan tilanteen. Tämän pyynnön saatuaan asianomainen ⌦ unionin ⌫ viranomainen tutkii asian viipymättä ja ilmoittaa komissiolle asianmukaisesti tutkimuksensa tulokset.

Jos komissio toteaa raporttien, arviointien tai muiden oleellisten tietojen perusteella, että takuu- ja teollisuuden itsesääntelyjärjestelmä ei toimi asianmukaisesti, eikä asiaan ei ole puututtu soveliaasti, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8. Jos tutkimus johtaa päätelmään, että organisaatio rikkoo tämän artiklan säännöksiä, siinä jäsenvaltiossa, jossa on organisaation kotipaikka tai jonne se on sijoittautunut, olevan ⌦ unionin ⌫ viranomaisen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle. Tämän jälkeen komissio toteuttaa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat toimenpiteet kyseisen organisaation poistamiseksi liitteessä V olevasta luettelosta.

9. Jos luettelossa mainittu organisaatio tai yksi tai useampi sen jäsenistä on sijoittautunut jäsenvaltioon tai sillä on kotipaikka jäsenvaltiossa, joka ei ole nimennyt ⌦ unionin ⌫ viranomaista tämän artiklan soveltamiseksi, komissio on kyseisen organisaation tai kyseisten jäsenten osalta toimivaltainen viranomainen.

10. Tässä artiklassa tarkoitettujen organisaatioiden tai niiden jäsenten, jotka toimivat muun osanottajan kuin ⌦ unionin ⌫ alueella, katsotaan noudattavan tämän artiklan säännöksiä, jos ne noudattavat kyseisen osanottajan Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanemiseksi antamia sääntöjä ja määräyksiä.

V LUKU

KAUTTAKULJETUS

↓ 257/2014 1 artiklan 7 alakohta (mukautettu)

16 artikla

Edellä olevia 4, 9, 10 ja 12 artiklaa ei sovelleta raakatimantteihin, jotka saapuvat ⌦ unionin ⌫ alueelle tai Grönlantiin yksinomaan kauttakuljetettavaksi mainittujen alueiden ulkopuoliselle osanottajalle, edellyttäen, että sekä alkuperäinen säiliö, jossa raakatimantit kuljetetaan, että sen mukana oleva osanottajan toimivaltaisen viranomaisen antama alkuperäinen sertifikaatti ovat vahingoittumattomia ⌦ unionin ⌫ tai Grönlannin alueelle saavuttaessa tai sieltä poistuttaessa ja että kauttakuljetustarkoitus ilmoitetaan selvästi asianomaisessa sertifikaatissa.

↓ 2368/2002 (mukautettu)

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

17 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat nimetä alueellaan yhden tai useampia viranomaisia ⌦ unionin ⌫ viranomaiseksi ja antaa niille eri tehtäviä.

2. ⌦ Unionin ⌫ viranomaisen nimeävien jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja, jotka osoittavat, että niiden nimeämät ⌦ unionin ⌫ viranomaiset kykenevät täyttämään niille tämän asetuksen mukaisesti kuuluvat tehtävät luotettavasti, ripeästi, tehokkaasti ja asianmukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa niiden paikkojen lukumäärää, joissa voidaan suorittaa tämän asetuksen mukaiset muodollisuudet. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle. Komissio pitää yllä liitteessä III olevaa luetteloa ⌦ unionin ⌫ viranomaisista, niiden sijainnista ja niille annetuista tehtävistä perustanaan ⌦ tämän artiklan ⌫ 1 ja 2 kohdan mukaisesti annetut tiedot ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. ⌦ Unionin ⌫ viranomaiset voivat pyytää liiketoiminnan harjoittajalta korvauksen sertifikaatin laatimisesta, antamisesta ja/tai vahvistamisesta ja 4 ja 12 artiklan mukaisesta fyysisestä tarkastuksesta. Maksu ei saa missään olosuhteissa ylittää kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle asianomaisesta toimenpiteestä aiheutuneita kustannuksia. Näistä toimenpiteistä ei veloiteta muita maksuja.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 4 artiklan 5 kohdasta ja 10 artiklan 3 kohdasta valitsemansa vaihtoehto tai myöhemmät muutokset.

6. Komissio voi muuttaa ⌦ unionin ⌫ sertifikaattia parantaakseen sen turvallisuutta, käsittelyä ja toimivuutta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmää sovellettaessa.

↓ 254/2003 1 artiklan 2 alakohta (mukautettu)

18 artikla

Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän ⌦ puheenjohtajan toimittamien ⌫ ja/tai osanottajilta saatujen asiaa koskevien tietojen perusteella komissio voi muuttaa luetteloa osanottajista ja niiden toimivaltaisista viranomaisista.

↓ 257/2014 1 artiklan 8 alakohta

19 artikla

1. Unionista, Grönlanti mukaan luettuna, tulee Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän osanottaja.

2. Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmässä unionia, Grönlanti mukaan luettuna, edustava komissio pyrkii varmistamaan, erityisesti yhteistyössä osanottajien kanssa, että Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmä pannaan täytäntöön mahdollisimman tehokkaasti. Tätä tarkoitusta varten komissio ja osanottajat toimittavat toisilleen tietoja raakatimanttien kansainvälisestä kaupasta ja toimivat yhteistyössä toteutettaessa tarvittaessa seurantatoimia ja ratkaistaessa mahdollisia riitoja.

↓ 2368/2002
⇨ uusi

20 artikla

1. Komissiota avustaa komitea. ⇨ Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea. ⇦

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

↓ 257/2014 1 artiklan 9 alakohta

21 artikla

Edellä 20 artiklassa tarkoitettu komitea voi tarkastella kaikkia tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä kysymyksiä. Tällaisia kysymyksiä voivat ottaa esille puheenjohtaja tai jäsenvaltioiden tai Grönlannin edustajat.

↓ 2368/2002 (mukautettu)

22 artikla

1. Tämän asetuksen 3, 4, 9, 10, 11, 15 tai 16 artiklan mukaisia toimintoja suoraan tai välillisesti tukevia palveluja tarjoavien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden on seurattava asianmukaisen huolellisesti, että niiden palveluillaan tukemat toiminnot ovat tämän asetuksen säännösten mukaisia.

2. Tietoinen ja tarkoituksellinen osallistuminen sellaisiin toimiin, joiden suorana tai välillisenä tavoitteena tai seurauksena on tämän asetuksen säännösten kiertäminen, on kiellettyä.

3. Tiedot, joiden mukaan tämän asetuksen säännöksiä kierretään tai on kierretty, on ilmoitettava komissiolle.

23 artikla

Tämän asetuksen mukaisesti toimitettuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon ne on toimitettu.

Tietoja, jotka ovat luottamuksellisia tai jotka on toimitettu luottamuksellisesti, koskee salassapitovelvollisuus. Komissio ei saa paljastaa näitä tietoja ilman ne toimittaneen henkilön nimenomaista lupaa.

Komissio voi kuitenkin tuoda julki näitä tietoja, jos se velvoitetaan siihen tai sille annetaan siihen lupa, etenkin oikeudenkäynnin yhteydessä. Tällaisessa tietojen ilmaisemisessa on otettava huomioon asianomaisen henkilön oikeutetut edut niin, ettei tämän liikesalaisuuksia paljasteta.

Tämä artikla ei estä komissiota ilmoittamasta yleisiä tietoja. Niiden ilmoittaminen ei kuitenkaan ole sallittua, jos se ei ole kyseisten tietojen alkuperäisen tarkoituksen mukaista.

Jos luottamuksellisuutta rikotaan, tiedon alkuperäisellä haltijalla on oikeus vaatia, että tiedot tuhotaan, jätetään ne ottamatta huomioon tai korjataan niitä, tapauksesta riippuen.

24 artikla

Tämän asetuksen noudattaminen ei vapauta luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä velvollisuudesta noudattaa täysin tai osittain muita ⌦ unionin ⌫ oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisia velvoitteita.

25 artikla

Kunkin jäsenvaltion on määritettävä tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävät seuraamukset. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niillä on kyettävä estämään rikkomiseen syyllistyneitä saamasta taloudellista hyötyä toiminnastaan.

Kunnes seuraamuksista tarvittaessa annetaan lainsäädäntöä, tämän asetuksen säännösten rikkomisesta langetettavat seuraamukset ovat tarvittaessa ⌦ neuvoston ⌫ asetuksen (EY) N:o 303/2002[10] 5 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden määrittämät seuraamukset.

26 artikla

Tätä asetusta sovelletaan:

a) ⌦ unionin ⌫ alueella sen ilmatila mukaan lukien tai jäsenvaltion lainkäyttövallan alaisessa ilma-aluksessa tai muussa aluksessa;

b) jäsenvaltion kansalaiseen ja oikeushenkilöön, yhteisöön tai elimeen, joka on yhtiöitetty tai perustettu jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

[10] Neuvoston asetus (EY) N:o 303/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, raakatimanttien tuonnista Sierra Leonesta Euroopan yhteisöön (OJ L 47, 19.02.2002, p. 8).

↓

27 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 2368/2002.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

↓ 2368/2002 (mukautettu)

28 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan ⌦ kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu ⌫ *Euroopan* ⌦ *unionin* ⌫ *virallisessa lehdessä*.

2. Komissio raportoi vuosittain tai aina tarvittaessa ⌦ Euroopan parlamentille ja ⌫ neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja tarpeesta tarkastella ⌦ tätä asetusta ⌫ uudelleen tai kumota se.

↓ 2368/2002

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*